

सिनुयादधीयात् वद्धन्नवान्भूयादित्यर्थः ॥ का° [१४.३.२.] चात्वाल्मावर्तयति वा-
जस्येति धूर्गृहीतमिति । अवतारितं रथं धुरि गृहीत्वा चात्वाल्मादक्षिणेनानीय वे-
द्यां स्थापयेत् ॥ पृथिवीदेवत्यातिजगती अत्यः पादः सवितृदेवत्यः । नु एवार्थे
वाजस्यान्नस्य प्रसवेऽनुज्ञायामिव वर्तमाना वयं यां भूमिं नाम प्रसिद्धं यथा तथा
वचसा वेदवाक्येन एवंविधामनुकूलां करामहे कृतवन्तः कुर्महे वा करोतेः श-
पि वृषम् । किम्भूतां भूमिं मातरं जगन्निर्मात्रीं महीं महीतीं महीनीयां वा अदि-
तिमदीनामखण्डितां वा । किं च इदं विश्वं भुवनं सर्वं भूतजातं यस्यां भूमावा-
विवेश आविष्टम् । सविता देवस्तस्यां भूमाविव नोऽस्माकं धर्म धारणमवस्थानं
साविषत् प्रसुवतां प्रेरयतु पू प्रेरणे इति धातोर्णिजन्तस्य लेटि साविषदिति वृ-
षम् सिञ्चद्गुलं लेटि [पा° ३.१.३४.] लेटोऽडाटौ [पा° ३.४.१४.] इतश्च लोपः
परस्मैपदेष्विति [पा° ३.४.१७.] सूत्रैः ॥ ५ ॥

a. अस्वन्तरुमृतमप्सु भेषजमपामुत प्रशस्तिष्वश्वा भवत वाजिनः ।

b. देवीरापो यो व ऊर्मिः प्रतूर्तिः ककुम्भान्वाजसास्तेनायं वाजः सेत् ॥ ६ ॥

का° [१४.३.३-५.] अश्वान्प्रोक्षत्यपोऽवनीयमानान् स्नातान्वागतान्स्वत्तरि-
ति देवीराप इति वा समुच्चयो वेति । स्नानार्थमपो नीयमानान् स्नात्वागतान्वा-
श्वान्स्वत्तरिति देवीराप इति मन्त्रेण वोभाभ्यां वा प्रोक्षेत् ॥ अश्वदेवत्यावसान-
रहिता पुरउल्लिक् अस्याः पाद आद्यो द्वादशाक्षरो द्वावष्टाक्षरौ । अप्सु उदकेषु
अन्तर्मध्ये अमृतमवस्थितमप्सु भेषजमारोग्यपुष्टिकर्मौषधं चावस्थितम् हे अश्वा
यूयं तत्रामृतभेषजयुतास्वप्सु वाजिनोऽन्नवन्तो भवत उतापि च अपां प्रशस्तिषु
प्रशस्तेषु भागेषु यूयं भवत ॥ द्वितीयः प्रोक्षणमन्त्रः अश्वदेवत्यं यजुः हे देवीः दे-
व्यो दीप्यमाना आपो वो युष्माकं य ऊर्मिः कल्लोलस्तेन सिक्तोऽयमश्वो वाजमन्नं
सेत् सनुयादधीयाद्वा । किम्भूत ऊर्मिः प्रतूर्तिः प्रकृष्टा तूर्तिर्वेगो यस्य प्रवर्णशी-
लः । तथा ककुम्भान् ककुब्धेन वृषभस्कन्धे उन्नतप्रदेश उच्यते सादृश्ये मतुप्
तत्सामान्यादुदकनिचयैः संयुक्तो बद्धलोदकसंघातवान् ककुम्भानित्युच्यते । तथा
वाजसाः अन्नस्य दाता ॥ ६ ॥